

Μητροπολίτης Βεροίας: «Αγάπη και χαρά: καρποί της αισθήσεως του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο πλαίσιο της σειράς των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος», ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) ανέπτυξε το θέμα: «Αγάπη και χαρά: καρποί της αισθήσεως του Θεού» το απόγευμα της Πέμπτης 14ης Δεκεμβρίου 2023.

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων:

Ο Θεός, γράφει ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας, έβαλε στις ψυχές μας την επιθυμία να αναζητούμε το αγαθό, όταν χρειαζόμαστε κάτι, και την αλήθεια, όταν πρέπει

να σκεφθούμε κάτι. Και βέβαια ποθούμε να τα έχουμε διακριτά και καθαρά το ένα από το άλλο, δηλαδή το αγαθό από το κακό και την αλήθεια από την πλάνη. Γι' αυτό και δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος που να χαίρεται, όταν εξαπατάται, ούτε υπάρχει κανείς που να είναι ευχαριστημένος, όταν πλανάται και συναντά κακό αντί καλού.

Ενώ όμως τα επιθυμούσαμε με αυτό τον τρόπο, ποτέ δεν μπορέσαμε να τα βρούμε, διότι το αγαθό και η αλήθεια στον κόσμο μας δεν είναι αυτά που αποκαλούνται έτσι, αλλά τα αντίθετά τους. Κι έτσι ο,τι ονομάζεται αγαθό είναι στην πραγματικότητα κακό, ενώ ότι φέρεται ως αλήθεια είναι στην πραγματικότητα ψεύδος.

Αφού, λοιπόν, δεν υπήρχαν αυτά που έπρεπε να αγαπάμε και να χαιρόμαστε, ήταν αδύνατο να αισθανθούμε και πόση ήταν η δύναμη της αγάπης και της χαράς που υπήρχε μέσα μας. Δεν γνωρίζαμε ούτε τα δεσμά του πόθου ούτε πόση ήταν η φλόγα του, διότι πουθενά δεν υπήρχε το ποθούμενο, αυτό δηλαδή που θα μπορούσαμε να επιθυμήσουμε.

Όσοι όμως γεύθηκαν τον Σωτήρα, έχουν μπροστά τους αυτό το ίδιο το ποθούμενο, το οποίο αποτέλεσε τον κανόνα και το μέτρο για να δημιουργηθεί εξ αρχής ο ανθρώπινος έρωτας, σαν ένα θησαυροφυλάκιο τόσο μεγάλο και τόσο ευρύχωρο, ώστε να μπορέσει να υποδεχθεί τον Θεό. Γι' αυτό και αν ακόμη απολαμβάνουμε όλα τα τερπνά της ζωής αυτής, ποτέ δεν χορταίνουμε και τίποτε δεν καταπαύει την επιθυμία μας, αλλά συνέχεια διψούμε, σαν να μην βρήκαμε τίποτε από όσα ποθούσαμε. Γιατί, για τη δίψα της ανθρώπινης ψυχής χρειάζεται κάποιο αστείρευτο νερό. Πως, λοιπόν, θα μπορούσε να την σβύσει ο πεπερασμένος αυτός κόσμος που φυσικό είναι να μην διαθέτει το αστείρευτο νερό;

Αυτό ακριβώς είναι και το νόημα των λόγων του Κυρίου μας προς τη Σαμαρείτιδα την οποία συνάντησε στο φρέαρ του Ιακώβ. Τι της είπε; «Ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίοι ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὅποιος δηλαδή πιεί από αυτό το φυσικό νερό, το οποίο ανέβλυζε από το φρέαρ, αυτός θα διψάσει και πάλι. Ὅποιος όμως πιεί από το νερό, το οποίο θα του δώσω εγώ, δεν θα διψάσει ποτέ.

Το ύδωρ, λοιπόν, με το οποίο ξεδιψά η επιθυμία της ανθρώπινης ψυχής, είναι ο ίδιος ο Χριστός, κα' μόνο η αίσθηση της παρουσίας του ικανοποιεί κάθε πόθο και κάθε επιθυμία του ανθρώπου. Αυτό ομολογεί και ο ψαλμωδός Δαβίδ, όταν λέγει: «Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τήν δόξαν σου».

Το μάτι πλάσθηκε για να βλέπει το φως, τα αυτιά για να ακούν τους ήχους και

κάθε αισθητήριο όργανο για να δέχεται το αντίστοιχο ερέθισμα. Η επιθυμία όμως της ψυχής κατευθύνεται μόνο προς τον Χριστό. Αυτός είναι η κατάπαυσή της, αφού Αυτός μόνο είναι το αγαθό και η αλήθεια και οτιδήποτε επιθυμούμε.

Γι' αυτό και τίποτε δεν εμποδίζει όσους βρήκαν τον Χριστό να τον αγαπούν με όλο τον έρωτα που είχε εξ αρχής φυτευθεί στην ανθρώπινη ψυχή και να χαίρονται με όση δύναμη έχει ο άνθρωπος στη φύση του και επιπλέον με τη χαρά που δίνει η αρετή και η χάρη του αγίου βαπτίσματος.

Και καθώς για το όνομα και τη σημασία του αγίου βαπτίσματος έχουμε ακούσει ήδη τη διεξοδική ανάλυση του αγίου Νικολάου του Καβάσιλα, είναι σκόπιμο να συνεχίσουμε με το δεύτερο μυστήριο που αποτελεί προϋπόθεση της εν Χριστώ ζωής, το άγιο Χρίσμα, στην επόμενη ομιλία μας.